

ТЕОСОФІЯ БЛАВАТСЬКОЇ

Теософія – (від грецького THEOS – Бог і SOPHIA – мудрість) – мудрість Бога – у широкому сенсі – будь-яке містичне вчення, яке претендує на розкриття особливих божественних тайн. Теософія є джерелом усіх релігій. З метою зробити доступним для сучасних людей вчення Теософії Єлена Петровна Блаватская заснувала в 1875 році в Нью-Йорку Теософське Товариство.

Теософське Товариство ставило перед собою три завдання:

1. створити ядро Всесвітнього Братства без розрізнення за походженням та віросповідання, за расою та кольором шкіри, статі. Його члени зобов'язуються постійно прагнути до морального самоудосконалення і до допомоги своїм ближнім, – допомоги духовної, а якщо можливо – матеріальної;
2. заохочувати вивчення світових Релігій і Наук, тобто сприяти поширенню арійських та інших східних мов, наук і знання;
3. досліджувати сокровенні закони природи у всіх її аспектах, психічні та духовні сили людини.

З цих трьох завдань лише перше обов'язкове для всіх; друге і третє залежало від доброї волі членів Товариства. Перевагою Теософського Товариства перед існуючими релігіями та, що воно не робить різниці між язичниками, юдеями або християнами. Теософське Товариство інтернаціональне, бо його членами можуть бути люди всіх рас, всіх віросповідань і всіх світоглядів, які спільно працюють заради однієї мети – удосконалення людства; але як Товариство воно виключає політичні інтереси, воно не приймає жодної участі в будь-якій національній або партійній політиці. Члени Теософського Товариства як окремі особистості цілком вільні у своїх політичних уподобаннях. Теософія являє собою неозорий океан вселенської Істини, Любові і Мудрості, які віддзеркалюють своє світло на Землі. Теософське Товариство було створене для того, щоб допомогти людям у познанні Божественної Мудрості і щоб допомогти їм піднятися до неї, шляхом вивчення та засвоєння її вічних істин. Теософія не володіє особливою мудрістю, вона лише є вмістилищем істин, які прорекли великі Ясновидці, Пророки та Вчителі усіх історичних та доісторичних часів.

Вступають до Теософського Товариства з надією набути силу, яка виникає завдяки правильно організованим зусиллям; більш досконало служити людству, беручи участь у боротьбі проти невігластва і докладати зусиль щодо поширення світла Божественної Мудрості, зменьшуючи його страждання, а також надіятися скористатися сприятливими умовами, які виникають від взаємної допомоги.

Член Теософського Товариства повинен:

- вивчати і розуміти теософське вчення та ділитися своїми знаннями з іншими;
- привносити дух цих вчень у своє індивідуальне життя;
- за кожної нагоди пояснювати, що таке Теософія, при цьому викликати цікавість до неї інших;
- сприяти поширенню теософської літератури;
- захищати честь Товариства особистим прикладом; для Товариства важлива не кількість, а якість членів;
- виконувати свій обов'язок відносно всіх людей і особливо у відношенні до тих, з ким перебуваєш у кривих або суспільних зв'язках.

Теософ повинен розглядати себе як частину людства, а не як особистісне «Я». Основний теософський принцип – кожний повен жити для всіх і всі для кожного. Основою Теософії є обов'язок надавати усім однакові права та привілеї: справедливості, доброзичливості і милосердя, яких ми бажаємо для себе; і навіть ще більш високий обов'язок: віддавати іншим більше, ніж брати від них, іншими словами виявляти самопожертву.

Під час обговорення, що можна вважати мудрим або ні, під час виконання свого обов'язку, рішення приймає кожна особистість окремо, але при цьому кожен повинен запитати себе, чи відповідає його вчинок теософським принципам і сприяти розвитку та успіху Товариства.

Істинний теософ повинен слухати голос свого Вищого «Я», того божественного Початку, який є його істинною сутністю. Ідеальні закони можуть бути прийняті лише інтуїцією, вони вищі за сферу аргументів та діалектики. Повинен контролювати і перемагати за допомогою Вищого «Я» своє нижче «я» і очищатися внутрішньо і морально. Він/Вона не повинен/не повинна нікого і нічого не боятися, окрім суду власної совісті.

Всі справи доводити до логічного завершення: якщо він/вона думає, що його/її вчинок добрий, він/вона повинні чинити його відкрито і сміливо, якщо ж він поганий – не робити його. Суспільна думка не повинна мати для нього/неї жодного значення.

Практичне застосування Теософії являє собою чистий альтруїзм – безкорисливу турботу про благо інших людей. Жертвувати часом, грішми і всім, що приносить особистісну вигоду в ім'я посвяти себе виключно інтересам Товариства.

Боротися з будь-яким фанатизмом: релігійний, науковим або соціальним, і особливо з лицемірством у всіх його різноманітних проявах.

Існує велика різниця між утвердженими релігіями і Теософією. Релігії спираються на довіру і забобон, являють собою віру в авторитет; у свою чергу, Теософія спирається на переконання та інтуїцію, являє собою віру у свою духовну інтуїцію. Теософія не притримується жодної релігії і жодної філософії.

Теософу забороняється:

- нав'язувати свою особисту думку іншому члену Товариства;
- мовчати, коли в його присутності висловлюються погано, а тим більше наговорюють на Теософське Товариство або на невинних осіб;

- пліткувати, говорить завжди треба відкрито і в обличчя тому, проти кого ви щось маєте;
- якщо треба висловитися відносно чужої провини, то слід вибирати найм'якший із всіх можливих вироків; у всіх випадках повністю прощати, особливо якщо грішать проти нього самого;
- не заступитися за ображеного;
- жоден член не має права залишатися без діла, вибачатися тим, що він знає надто мало, щоб вчити інших, бо він завжди знайде таких, котрі знають ще менше, ніж він сам. Він повинен пам'ятати, що не можна покладати увесь тягар відповідальності на Теософський рух і на плечі небагатьох відданих працівників.

Вчителя або Махатми належать до Великих Душ, або Адептів найвищого рівня, до тих піднесених Істот, які досягнули повного опанування своєю нижчою природою, живуть на благо людини, не обмежені властивостями «тілесної» людини. Вчителя дають повчання тим небагатьом, які протягом тривалого часу вчилися під Їхнім керівництвом і присвятили все своє життя служенню Їм.

Тетяна Єгорова

Громадське Об'єднання «АНКХ», Київ

НАУКА І ТЕОСОФІЯ: ІНФОРМАЦІЙНИЙ ПРОСТІР

Побудова інформаційного простору відбувається у двох напрямках: внутрішньому і зовнішньому. Зовнішній напрям визначають коливання соціально-матеріально-культурного середовища життя і перетворюють його на внутрішній світ людини. Внутрішній напрям визначається вібраціями розуму і орієнтований на зовнішній світ. Діапазон коливань двох напрямів здатний змінюватися в дуже широких межах.

Наш інформаційний простір суб'єктивний і динамічний у часі. З цим ми зіштовхуємося щосекунди. Нездатність до сприйняття будь-якого сигналу жодним тілом переносити деяку інформацію за межі нашого інформаційного поля. Тоді інформація виходить також за межі нашої свідомості. Приймаючи основні постулати теософії, ми розуміємо, що коливання навколишнього світу співпадають з коливаннями наших тіл. Стійка зміна світу не влаштовує нас, можливо, лише шляхом зміни власних коливань.

Наш інформаційний світ – це глобальний технологічний монстр. Його мета – забезпечення наших потреб. Жодна наукова теорія не може бути відірвана від її творця і носія – розуму конкретної людини.

Що ж сьогодні мається на увазі під словом «наука»? Найважливіша особливість сучасної науки – це способи отримання нових товарів та послуг. Завдяки цьому, наука змінює, а точніше, регулює навіть модель сучасної конкуренції, заробляючи «бали» в глобальній ринковій грі сучасного світу.